

EUROPOS
KOMISIJA

Briuselis, 2014 07 02
COM(2014) 397 final

2014/0201 (COD)

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA

kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2008/98/EB dėl atliekų, 94/62/EB dėl pakuočių ir pakuočių atliekų, 1999/31/EB dėl atliekų švartynų, 2000/53/EB dėl eksploatuoti netinkamų transporto priemonių, 2006/66/EB dėl baterijų ir akumuliatorių bei baterijų ir akumuliatorių atliekų ir 2012/19/ES dėl elektros ir elektroninės įrangos atliekų

(Tekstas svarbus EEE)

{SWD(2014) 207 final}

{SWD(2014) 208 final}

{SWD(2014) 209 final}

{SWD(2014) 210 final}

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

1.1 Bendrosios aplinkybės

Šiuo metu Sąjungos ekonomika praranda daug antrinių žaliavų, esančių atliekų srautuose. 2011 m. Europos Sąjungoje iš viso susidarė apie 2,5 mlrd. tonos atliekų. Pavyzdžiui, perdirbta tik nedidelė Sąjungoje susidariusių buitinių atliekų dalis (40 proc.), o likusios atliekos suvežtos į sąvartynus (37 proc.) arba sudegintos (23 proc.) – apie 500 mln. tonų jų būtų buvę galima perdirbti arba panaudoti pakartotinai kitaip. Taigi Sąjunga praranda didžiules galimybes didinti išteklių naudojimo efektyvumą ir kurti labiau žiedinę ekonomiką, kuria galima užtikrinti ekonomikos augimą ir kurti darbo vietas, kartu mažinti išmetamą šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį ir savo priklausomybę nuo importuojamų žaliavų.

Sąjunga taip pat susiduria su reikalavimų vykdymo spragomis valstybėse narėse. Nors 2011 m. šešios valstybės narės pašalino sąvartynuose mažiau nei 3 proc. komunalinių atliekų, 18 valstybių narių prarado išteklius pašalindamos sąvartynuose daugiau kaip 50 proc. atliekų, o kai kurios iš jų – daugiau kaip 90 proc. Iš to matyti dideli atliekų tvarkymo rezultatų skirtumai, kuriuos būtina skubiai mažinti.

1.2 Pasiūlymo pagrindas ir tikslai

Iš pastarųjų tendencijų matyti, kad išteklių naudojimo efektyvumą galima toliau didinti ir kad jis gali atnešti didelės ekonominės ir socialinės naudos. Paversti atliekas ištekliais labai svarbu siekiant didinti išteklių naudojimo efektyvumą ir šalinti žiedinės ekonomikos spragas.

Europos teisės aktai – pirmiausia nustatyti teisiškai privalomi tikslai – buvo svarbiausi veiksniai, kuriais gerintas atliekų tvarkymas, skatintos perdirbimo naujovės, ribotas naudojimas sąvartynais ir kurtos paskatos keisti vartotojų elgesį. Tobulinant atliekų politiką galima gauti didelės naudos dėl tvaraus augimo ir darbo vietų kūrimo palyginti mažomis sąnaudomis, kartu galima gerinti aplinką.

Šis pasiūlymas atitinka teisinį įsipareigojimą persvarstyti atliekų tvarkymo tikslus, nustatytus trijose direktyvose: Direktyvoje 2008/98/EB dėl atliekų¹, Direktyvoje 1999/31/EB dėl atliekų sąvartynų² ir Direktyvoje 94/62/EB dėl pakuočių ir pakuočių atliekų³. Kartu juo atsižvelgiama į pirmiau nurodytas aplinkybes ir siekiama tikslų, nustatytų efektyvaus išteklių naudojimo veiksmų plane⁴ ir 7-ojoje aplinkosaugos veiksmų programoje⁵, be kita ko, visapusiškai įgyvendinti atliekų hierarchiją⁶ visose valstybėse narėse, mažinti bendrą atliekų susidarymą ir atliekų susidarymą, tenkantį vienam gyventojui, taip pat parengti išsamią kovos su nereikalingu maisto švaistymu strategiją, užtikrinti kokybišką perdirbimą ir perdirbtų atliekų kaip svarbiausio patikimo Sąjungos žaliavų išteklių naudojimą, energijos gavybai naudoti

¹ 2008 m. lapkričio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/98/EB dėl atliekų ir panaikinanti kai kurias direktyvas (OL L 312, 2008 11 22, p. 3).

² 1999 m. balandžio 26 d. Tarybos direktyva 1999/31/EB dėl atliekų sąvartynų (OL L 182, 1999 7 16, p. 1).

³ 1994 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 94/62/EB dėl pakuočių ir pakuočių atliekų (OL L 365, 1994 12 31, p. 10).

⁴ COM(2011) 571.

⁵ 2013 m. lapkričio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 1386/2013/ES dėl bendrosios Sąjungos aplinkosaugos veiksmų programos iki 2020 m. „Gyventi gerai pagal mūsų planetos išgales“ (OL L 354, 2013 12 28, p. 171).

⁶ Pagal atliekų hierarchiją pirmenybė teikiama prevencijai, tada – pakartotiniam naudojimui, perdirbimui ir pagaliau šalinimui, apimančiam šalinimą sąvartynuose ir deginimą negaunant energijos.

tik perdirbti netinkamas medžiagas ir sąvartynuose šalinti tik naudoti netinkamas atliekas. Taip pat juo padedama įgyvendinti ES Žaliavų iniciatyvą⁷.

Be to, pasiūlymas apima į direktyvas 94/62/EB dėl pakuočių ir pakuočių atliekų, 2000/53/EB dėl eksploatuoti netinkamų transporto priemonių⁸ ir 2006/66/EB dėl baterijų ir akumuliatorių bei baterijų ir akumuliatorių⁹ įtrauktų ataskaitų teikimo reikalavimų paprastinimo aspektus.

2. KONSULTACIJŲ SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS IR POVEIKIO VERTINIMO REZULTATAI

2.1 Tyrimai

Poveikio vertinimas ir teisinis pasiūlymas pagrįsti trimis pagrindiniais pastarųjų dvejų metų tyrimais¹⁰, kuriuos atliekant vertintas su ES atliekų teisės aktų įgyvendinimu ir tobulinimu susijęs technologinis, socialinis ir ekonominis poveikis, taip pat poveikis ekonominei naudai.

2.2 Vidaus konsultacijos

2012 m. balandžio 16 d. įsteigta Poveikio vertinimo valdymo grupė. Penkiuose Poveikio vertinimo valdymo grupės posėdžiuose pakviesti dalyvauti šie generaliniai direktoratai: SG, ECFIN, ENTR, CLIMA, JRC ir ESTAT. Poveikio vertinimo valdymo grupė stebėjo, kaip rengiamas poveikio vertinimas.

2.3 Išorės konsultacijos

Komisija parengė orientacinę spęstinių problemų sąrašą, o 2013 m. vasario mėn. pradėti rengti pirmieji pokalbiai su pagrindiniais suinteresuotaisiais subjektais. Internetinės viešosios konsultacijos pradėtos 2013 m. birželio mėn., o baigtos 2013 m. rugsėjo mėn., laikantis konsultacijų būtiniausių reikalavimų.

Pateikta 670 atsakymų, iš kurių matyti didelis visuomenės susidomėjimas atliekų tvarkymo padėtimi Europos Sąjungoje ir dideli lūkesčiai dėl ES veiksmų šioje srityje.

2.4 Poveikio vertinimas

Poveikio vertinimo ataskaita ir jos santrauka skelbiamos kartu su šiuo pasiūlymu. Atliekant poveikio vertinimą, vertinamas pagrindinis įvairių politikos galimybių, kuriomis siekiama gerinti atliekų tvarkymo duomenis Europos Sąjungoje, poveikis aplinkai, socialinis ir ekonominis poveikis. Siekiant nustatyti tinkamiausias priemones, bet kartu mažinti sąnaudas ir didinti naudą, buvo įvertinti įvairaus lygmens užmojai, palyginti su pagrindiniu scenarijumi.

2014 m. balandžio 8 d. Komisijos poveikio vertinimo taryba pateikė teigiamą nuomonę dėl poveikio vertinimo ir kartu pateikė kelias rekomendacijas, kaip gerinti ataskaitą. Taryba reikalavo išsamiau paaiškinti problemos apibūdinimą ir naujų vidutinės trukmės laikotarpių tikslų būtinumą, pateikti svaresnius argumentus už tai, kad reikia uždrausti šalinti atliekas sąvartynuose subsidiarumo ir proporcingumo principų atžvilgiu, taip pat, kad visoms

⁷ COM(2013) 442.

⁸ 2000 m. rugsėjo 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/53/EB dėl eksploatuoti netinkamų transporto priemonių (OL L 269, 2000 10 21, p. 34–43).

⁹ 2006 m. rugsėjo 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/66/EB dėl baterijų ir akumuliatorių bei baterijų ir akumuliatorių atliekų ir Direktyvos 91/157/EEB panaikinimo (OL L 266, 2006 9 26, p. 1–14).

¹⁰ <http://www.wastetargetsreview.eu/>

<http://www.eea.europa.eu/publications/waste-opportunities-84-past-and>

<http://www.wastemodel.eu/>

valstybėms narėms reikia nustatyti vienodus tikslus, ir išsamiau paaiškinti, kaip pasiūlymu atsižvelgiama į skirtingus valstybių narių veiklos rezultatus.

Apsvarsčius poveikio vertinime nurodytas galimybes padaryta išvada, kad 2 ir 3.7 galimybių derinimo nauda yra ši:

- administracinės naštos, pirmiausia tenkančios mažoms įstaigoms ar įmonėms, sumažėjimas, reikalavimų supaprastinimas ir geresnis įgyvendinimas, kartu išlaikant paskirtą atitinkančius tikslus;
- darbo vietų kūrimas – iki 2030 m. būtų galima sukurti daugiau kaip 180 000 tiesioginių darbo vietų; daugumos iš jų neįmanoma perkelti už ES ribų;
- išmetamo ŠESD kiekio sumažėjimas – nuo 2014 iki 2030 m. būtų galima išvengti apie 443 mln. tonų ŠESD;
- teigiamas poveikis ES atliekų tvarkymo ir perdirbimo sektorių konkurencingumui, taip pat ES gamybos sektoriui (geresnė DGA, mažesnė su apsirūpinimu žaliavomis susijusi rizika);
- antrinių žaliavų grąžinimas ES ekonomikai, kartu mažinama ES priklausomybė nuo žaliavų importo.

3. TEISINIAI PASIŪLYMO ASPEKTAI

3.1 Siūlomų veiksmų santrauka

Pagrindiniai pasiūlymo pakeitimai yra šie:

- suderinamos terminų apibrėžtys ir pašalinami nereikalingi teisiniai reikalavimai;
- supaprastinamos ir racionalizuojamos ataskaitų teikimo prievolės;
- nustatoma perdirbimo tikslų įgyvendinimo stebėsenai skirta ankstyvojo perspėjimo sistema;
- nustatomos būtiniausios didesnės gamintojo atsakomybės taikymo sąlygos;
- buitinių atliekų parengimo pakartotiniam naudojimui ir perdirbimo iki 2030 m. tikslas padidinamas iki 70 proc.;
- padidinami pakuočių atliekų pakartotinio naudojimo ir perdirbimo tikslai;
- apriboti nelikutinių buitinių atliekų šalinimą sąvartynuose iki 2030 m.;
- nuostatos suderinamos su SESV 290 ir 291 straipsniais dėl deleguotųjų ir įgyvendinimo aktų.

Atlikus šiuos pakeitimus, būtų sukuriamas reikiamas teisinis pagrindas valstybių narių politikai ir teisės aktams, kuriais būtų galima tobulinti atliekų prevencijos ir perdirbimo sritis.

3.2 Teisinis pagrindas ir teisė veikti

Šia direktyva iš dalies keičiamos šešios su įvairių atliekų tvarkymu susijusios direktyvos. Keturios iš šių direktyvų (Direktyva 2008/98/EB, Direktyva 1999/31/EB, Direktyva 2000/53/EB ir Direktyva 2012/19/ES) priimtose remiantis SESV 192 straipsnio 1 dalimi, Direktyva 2006/66/EB priimta remiantis SESV 192 straipsnio 2 dalimi ir 114 straipsniu, o Direktyva 94/62/EB – SESV 114 straipsniu. Todėl ši direktyva yra pagrįsta SESV 192 straipsnio 1 dalimi, 2 straipsnio atžvilgiu – SESV 114 straipsniu.

Direktyvos 2008/98/EB 11 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad iki 2020 m. turi būti pasiekti 50 proc. namų ūkių ir panašių atliekų parengimo pakartotiniam naudojimui ir perdirbimo

tikslas ir 70 proc. nepavojingų statybos ir griovimo atliekų parengimo pakartotiniam naudojimui, perdirbimo ir kitokio medžiagų naudojimo tikslas. Pagal 11 straipsnio 4 dalį Komisija vėliausiai iki 2014 m. gruodžio 31 d. išnagrinėja tuos tikslus siekdama prireikus juos sugriežtinti ir apsvarstyti galimybę nustatyti kitų atliekų srautų tikslus, atsižvelgdama į atitinkamą tikslų nustatymo poveikį aplinkai, ekonominį ir socialinį poveikį. Pagal 9 straipsnio c punktą Komisija, remdamasi geriausia turima patirtimi, iki 2014 m. pabaigos turėtų nustatyti 2020 m. atliekų prevencijos ir atribojimo tikslus, taip pat prireikus patikslinti 29 straipsnio 4 dalyje nurodytus rodiklius. Pagaliau pagal 37 straipsnio 4 dalį pirmojoje iki 2014 m. gruodžio 12 d. rengiamoje ataskaitoje Komisija turi įvertinti įvairias priemones, įskaitant tam tikrus atliekų srautus apimančias gamintojo atsakomybės sistemas, tikslus, rodiklius ir priemones, susijusias su perdirbimo, medžiagų naudojimo ir naudojimo energijai gauti operacijomis, kuriomis būtų galima padėti veiksmingiau siekti 1 ir 4 straipsniuose nustatytų tikslų.

Direktyvos 1999/31/EB 5 straipsnio 2 dalyje nustatytos trys biologiškai skaidomų komunalinių atliekų nukreipimo nuo sąvartynų užduotys ir uždraudžiama šalinti sąvartynuose tam tikrų srautų atliekas. Paskutinę biologiškai skaidomų komunalinių atliekų nukreipimo nuo sąvartynų užduotį valstybės narės turi įvykdyti iki 2016 m. liepos 16 d. Pagal 5 straipsnio 2 dalį iki 2014 m. liepos 16 d. šią užduotį reikia persvarstyti siekiant ją patvirtinti arba iš dalies pakeisti, kad būtų galima užtikrinti aukštą aplinkos apsaugos lygį ir atsižvelgiant į praktinę valstybių narių patirtį, įgytą atliekant dvi pirmiau nurodytas užduotis.

Direktyvos 94/62/EB 6 straipsnio 1 dalyje nustatyti pakuočių atliekų naudojimo ir perdirbimo tikslai, kurie pagal 6 straipsnio 5 dalį turi būti nustatomi kas penkerius metus, remiantis valstybėse narėse įgyta praktine patirtimi, taip pat mokslinių tyrimų ir vertinimo metodų, pavyzdžiui, gyvavimo ciklo vertinimo ir ekonominės naudos analizės, duomenimis.

3.3 Subsidiarumo ir proporcingumo principas

Pasiūlymas atitinka Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 5 straipsnyje nustatytus subsidiarumo ir proporcingumo principus. Juo tik būtų iš dalies pakeičiamos pirmiau nurodytos direktyvos ir sukuriama sistema, kuria nustatomi bendri tikslai, bet paliekama laisvės valstybėms narėms spręsti dėl konkrečių įgyvendinimo metodų.

3.4 Aiškinamieji dokumentai

Komisija mano, kad siekiant pagerinti informacijos apie direktyvos perkėlimą į nacionalinę teisę kokybę, dėl toliau nurodytų priežasčių būtina pateikti aiškinamuosius dokumentus.

Atliekų teisės aktai valstybėse narėse dažnai perkeliama labai decentralizuotai, taip pat regioniniu arba vietos lygmenimis, ir įvairiais teisės aktais, atsižvelgiant į valstybės narės administracinę struktūrą. Todėl, perkeliant iš dalies pakeistas direktyvas, valstybėms narėms gali prireikti pakeisti labai įvairius teisės aktus nacionaliniu, regioniniu ir vietos lygmenimis.

Šia direktyva iš dalies keičiamos šešios skirtingos atliekų direktyvos ir daromas poveikis daugeliui teisiškai privalomų įpareigojimų, taip pat labai pakeičiami Pagrindų direktyvoje dėl atliekų, Direktyvoje dėl atliekų sąvartynų ir Pakuočių direktyvoje nustatyti tikslai ir supaprastinamos Elektros ir elektroninės įrangos atliekų direktyva, Direktyva dėl eksploatuoti netinkamų transporto priemonių ir Baterijų direktyva. Tai sudėtinga atliekų teisės aktų peržiūra, galinti daryti poveikį įvairiems nacionalinės teisės aktams.

Iš dalies pakeistose direktyvose nustatyti persvarstyti atliekų tvarkymo tikslai yra susiję tarpusavyje, todėl juos reikėtų atidžiai perkelti į nacionalinės teisės aktus, o vėliau įtraukti į nacionalines atliekų tvarkymo sistemas.

Iš dalies pakeistų direktyvų nuostatos darys poveikį įvairiems valstybėse narėse veikiančioms privačiojo ir viešojo sektoriaus suinteresuotiesiems subjektams, taip pat labai veiks planuojamas investicijas ir būsimą infrastruktūrą atliekų tvarkymo sistemose. Visiškai ir tinkamai perkelti iš dalies pakeistas direktyvas labai svarbu siekiant užtikrinti, kad būtų pasiekti jų tikslai (t. y. apsaugoti žmonių sveikatą ir aplinką, didinti išteklių naudojimo efektyvumą, taip pat užtikrinti vidaus rinkos veikimą, išvengti prekybos kliūčių ir konkurencijos suvaržymų Europos Sąjungoje).

Dėl pirmiau nurodytų veiksnių gali padidėti direktyvos netinkamo perkėlimo ir įgyvendinimo pavojai ir Komisijai gali būti sunkiau vykdyti ES teisės aktų taikymo stebėsenos užduotį. Siekiant užtikrinti nacionalinės teisės aktų atitiktį persvarstytų atliekų direktyvų nuostatomis, svarbu pateikti aiškią su šių direktyvų perkėlimu susijusią informaciją.

Reikalavimas pateikti aiškinamuosius dokumentus kai kurioms valstybėms gali tapti papildoma administracine našta. Vis dėlto aiškinamieji dokumentai būtini, kad būtų galima veiksmingai patikrinti, ar direktyvos visiškai ir tinkamai perkeltos į nacionalinę teisę (tai būtina dėl pirmiau nurodytų priežasčių), o veiksmingos patikros priemonių, kuriomis būtų sudaroma mažesnė našta, nėra. Be to, aiškinamaisiais dokumentais galima padėti labai sumažinti administracinę Komisijos vykdomos atitikties stebėsenos našta; jų nepateikus, siekiant nustatyti visose valstybėse narėse taikomus metodus, reikėtų daug išteklių ir intensyvaus bendravimo su nacionalinėmis institucijomis. Taigi galima papildoma administracinė našta dėl reikalavimo pateikti aiškinamuosius dokumentus yra proporcinga siekiamam tikslui, t. y. užtikrinti veiksmingą perkėlimą į nacionalinę teisę ir visiškai pasiekti persvarstytų direktyvų tikslus.

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta pirmiau, tikslinga prašyti valstybių narių prie pranešimų apie perkėlimo priemones pridėti vieną arba kelis dokumentus, kuriuose paaiškinamos šios direktyvos, kuria iš dalies pakeičiami atliekų teisės aktai, nuostatų ir atitinkamų nacionalinių perkėlimo priemonių dalių sąsajos.

3.5 Komisijos deleguotieji ir įgyvendinimo įgaliojimai

Šio pasiūlymo 1 straipsnio 2, 3, 5, 7, 8, 13, 14, 16, 18, 20, 21 dalyse, 2 straipsnio 2, 5, 6, 8, 9 dalyse, 3 straipsnio 6 ir 7 dalyse, 4 straipsnyje pasiūlytame pakeitime ir 6 straipsnio 1 dalyje nurodyti atitinkamai direktyvose 2008/98/EB, 94/62/EB ir 1999/31/EB nustatomi Komisijos deleguotieji ir įgyvendinimo įgaliojimai ir nustatytos atitinkamos šių aktų priėmimo procedūros.

4. POVEIKIS BIUDŽETUI

Pasiūlymas neturės poveikio Europos Sąjungos biudžetui, todėl Finansinio reglamento (2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių ir kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002) 31 straipsnyje numatyta finansinė pažyma nepridedama.

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA

kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2008/98/EB dėl atliekų, 94/62/EB dėl pakuočių ir pakuočių atliekų, 1999/31/EB dėl atliekų sąvartynų, 2000/53/EB dėl eksploatuoti netinkamų transporto priemonių, 2006/66/EB dėl baterijų ir akumuliatorių bei baterijų ir akumuliatorių atliekų ir 2012/19/ES dėl elektros ir elektroninės įrangos atliekų

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 192 straipsnio 1 dalį, o šios direktyvos 2 straipsnio atžvilgiu – į jos 114 straipsnį, atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę¹¹,

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę¹²,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros,

kadangi:

- (1) atliekų tvarkymą Sąjungoje reikėtų gerinti siekiant apsaugoti, išsaugoti ir gerinti aplinkos kokybę, apsaugoti žmonių sveikatą ir užtikrinti apdairų ir racionalų gamtos išteklių naudojimą;
- (2) todėl teisinis pagrindas yra Sutarties 192 straipsnio 2 dalis dėl Direktyvų 1999/31/EB, 2000/53/EB, 2006/66/EB, 2008/98/EB ir 2012/19/ES pakeitimų. Kadangi Direktyva 94/62/EB yra priemonė užtikrinti vidaus rinkos veikimą, ji turėtų būti iš dalies keičiama pagal Sutarties 114 straipsnį. Dėl paprastinimo ir procedūrinės ekonomijos priešasčių tikslinga visas tas direktyvas iš dalies pakeisti vienu teisės aktu;
- (3) Komisija persvarstė Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/98/EB¹³ 11 straipsnio 2 dalyje, Tarybos direktyvos 1999/31/EB¹⁴ 5 straipsnio 2 dalyje ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 94/62/EB¹⁵ 6 straipsnio 1 dalyje nustatytus tikslus. Juos persvarstydamas Komisija nustatė, kad šiuos tikslus tikslinga iš dalies pakeisti, siekiant geriau atsižvelgti į žiedinės ekonomikos poreikius, didinant parengiamų pakartotiniam naudojimui ir perdirbamų komunalinių ir pakuočių atliekų kiekį ir nebevežant į sąvartynus atliekų, skirtų nepavojingų atliekų sąvartynams;

¹¹ OL C , , p. .

¹² OL C , , p. .

¹³ 2008 m. lapkričio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/98/EB dėl atliekų ir panaikinanti kai kurias direktyvas (OL L 312, 2008 11 22, p. 3).

¹⁴ 1999 m. balandžio 26 d. Tarybos direktyva 1999/31/EB dėl atliekų sąvartynų (OL L 182, 1999 7 16, p. 1).

¹⁵ 1994 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 96/42/EB dėl pakuočių ir pakuočių atliekų (OL L 365, 1994 12 31, p. 10).

- (4) daugelis valstybių narių dar nėra visiškai išplėtojusios reikiamos atliekų tvarkymo infrastruktūros ir dabar planuoja investicijas. Todėl, labai svarbu nustatyti aiškius politikos tikslus, kad antrinės žaliavos neliktų atliekų hierarchijos apačioje;
- (5) komunalinės atliekos sudaro apie 7–10 proc. visų Sąjungoje susidarančių atliekų; vis dėlto šis atliekų srautas yra vienas iš sudėtingesnių tvarkyti, o iš to, kaip jis tvarkomas, galima susidaryti gerą vaizdą apie šalyje taikomos bendros atliekų valdymo sistemos kokybę. Komunalinių atliekų tvarkymo sunkumai susiję su labai sudėtinga ir įvairia jų sudėtimi, tiesioginiu susidarančių atliekų artumu prie piliečių ir labai dideliu jų viešu matomumu. Todėl joms tvarkyti reikia labai sudėtingos atliekų tvarkymo sistemos, apimančios veiksmingą surinkimo sistemą, reikia aktyvaus piliečių ir įmonių dalyvavimo, prie konkrečios atliekų sudėties pritaikytos infrastruktūros ir sudėtingos finansinės sistemos. Veiksmingas komunalinių atliekų tvarkymo sistemas išplėtojusios šalys paprastai taip pat pasiekia geresnių bendrojo atliekų tvarkymo rezultatų;
- (6) pakuočių atliekos ir biologiškai skaidomos komunalinės atliekos sudaro didelę komunalinių atliekų, namų ūkių ir panašių atliekų dalį. Todėl kartu būtina iširti poveikį, daromą nustatant šių atliekų srautų tvarkymo tikslus;
- (7) pramoninės, komercinės ir kasybos atliekos labai skiriasi sudėtimi ir kiekiu, ir yra labai skirtingos atsižvelgiant į ekonominę konkrečios valstybės narės struktūrą, pramonės arba komercinio sektoriaus, kuriame susidaro atliekos, struktūrą arba komercinės veiklos intensyvumą tam tikroje geografinėje srityje. Todėl, sprendžiant konkrečius su tam tikros rūšies atliekų tvarkymu susijusius klausimus, daugumai pramoninių ir kasybos atliekų tinkama taikyti į pramonę nukreiptą požiūrį taikant geriausių prieinamų gamybos būdų (GPGB) informacinius dokumentus (GPGBID)¹⁶. Vis dėlto pramoninių ir komercinių pakuočių atliekoms ir toliau bus taikomi Direktyvos 94/62/EB ir Direktyvos 2008/98/EB reikalavimai, įskaitant atitinkamus jų patobulinimus;
- (8) laipsniškai didinant esamus tikslus dėl komunalinių atliekų pakartotinio naudojimo, parengimo jam ir perdirbimo, o sąvartynuose šalinamų perdirbti tinkamų atliekų kiekį iki 2025 m. sumažinant iki daugiausia 25 proc. visų sąvartynuose šalinamų atliekų, turėtų būti užtikrinta, kad ekonominiu požiūriu vertingos atliekų medžiagos būtų laipsniškai ir veiksmingai naudojamos taikant tinkamą atliekų tvarkymo sistemą ir laikantis atliekų hierarchijos. Kartu turėtų būti užtikrinama, kad atliekose randamos vertingos medžiagos būtų grąžinamos Europos ekonomikai, taigi padedama įgyvendinti Žaliavų iniciatyvą¹⁷ ir kurti žiedinę ekonomiką;
- (9) dar labiau padidinus direktyvose 2008/98/EB, 94/62/EB ir 1999/31/EB nustatytus komunalinių ir pakuočių atliekų pakartotinio naudojimo ir perdirbimo, pradedant nuo atliekų srautų, kuriuos galima lengvai perdirbti (pvz., plastikų, metalų, stiklo, popieriaus, medžio, biologinių atliekų) tikslus, būtų teikiama aiški nauda aplinkai, ekonominė ir socialinė nauda;

¹⁶ Pramoninei ir kasybos veiklai taikomi pagal Pramoninių išmetamų teršalų direktyvą 2010/75/ES (OL L 334, 2010 12 17, p. 17) ir Kasybos atliekų direktyvą (2006/21/EB, OL L 102, 2006 4 11, p. 15) rengiami geriausių prieinamų gamybos būdų (GPGB) informaciniai dokumentai (GPGBID), kuriuose pateikiama informacija apie išteklių naudojimo prevenciją ir atliekų susidarymą, pakartotinį naudojimą, perdirbimą ir naudojimą. Užbaigus dabartinį GPGBID persvarstymą ir Komisijai patvirtinus išvadas, bus sustiprintas šių GPGBID poveikis pramonės veiklai, todėl dar labiau padidės išteklių naudojimo efektyvumas, bus daugiau perdirbama ir naudojama atliekų.

¹⁷ COM(2013) 442.

- (10) užtikrinti prievolės įdiegti atskiras popieriaus, metalo, plastiko ir stiklo surinkimo sistemas vykdymą labai svarbu siekiant didinti valstybėse narėse komunalinių atliekų parengimą pakartotiniam naudojimui ir perdirbimą. Be to, atskirai surenkant biologines atliekas, kaip nustatyta šiame pasiūlyme, turėtų būti lengviau apsaugoti naudoti tinkamas atliekas nuo užteršimo;
- (11) derinant šiame pasiūlyme nustatytus perdirbimo tikslus ir šalinimo sąvartynuose apribojimus, visai Sąjungai taikytinų Direktyvoje 94/62/EB nustatytų energijos gavybos tikslų ir didžiausių pakuočių atliekų perdirbimo tikslų nebereikia, todėl juos reikėtų išbraukti;
- (12) atsižvelgdamos į šiame pasiūlyme nustatytus tikslus, valstybės narės turėtų skatinti atgautų medžiagų, pavyzdžiui, perdirbto popieriaus ir medžio, naudojimą vadovaujantis atliekų hierarchija, siekdamos užtikrinti aprūpinimą žaliavomis ir padėti Sąjungai tapti atliekas perdirbančia visuomene, taip pat, kai įmanoma, neturėtų skatinti šių medžiagų šalinimo sąvartynuose arba deginimo. Valstybės narės neturėtų skatinti atliekų, kurias atsižvelgiant į technines ir ekonomines galimybes ir aplinkai saugiu būdu galima perdirbti, deginimo. Šiuo atžvilgiu reikėtų aiškinti Direktyvos 2008/98/EB 29 konstatuojamąją dalį;
- (13) šiuo pasiūlymu siekiama nustatyti aiškias Sąjungos atliekų tvarkymo gaires ir kartu valstybėms narėms ir pramonės atstovams užtikrinti investicijų saugumą. Rengdamos nacionalinę atliekų tvarkymo strategiją ir planuodamos investicijas į atliekų tvarkymo infrastruktūrą, valstybės narės turėtų tinkamai naudotis Europos struktūriniais ir investicijų fondais, skatindamos parengimą pakartotiniam naudojimui ir perdirbimą pagal atliekų hierarchiją;
- (14) Komisija nustatė plastikinių pakuočių atliekų tikslus 2025 metams, atsižvelgdama į tai, kas buvo įmanoma persvarstant direktyvą; Komisija gali pasiūlyti naujus plastikams taikytinus tikslų lygius 2030 metams, remdamasi valstybių narių siekiant šių tikslų padarytos pažangos apžvalga, atsižvelgdama į plastikų, pateikiamų rinkai, rūšių pokyčius ir naujų perdirbimo technologijų plėtojimą;
- (15) atskirai surinkti ir perdirbti juoduosius metalus ir aliuminį būtų labai naudinga ekonomikos ir aplinkos požiūriu, nes būtų surenkama daugiau aliuminio. Todėl metalo pakuočių pakartotinio naudojimo ir perdirbimo tikslą reikėtų išskaidyti į atskirus šių dviejų tipų atliekoms taikytinus tikslus;
- (16) valstybių narių atliekų, pirmiausia komunalinių atliekų tvarkymas labai skiriasi. Siekiant užtikrinti geresnį, punktualesnį ir vienodesnį atliekų teisės aktų įgyvendinimą ir prognozuoti įgyvendinimo sunkumus, reikėtų sukurti ankstyvojo perspėjimo sistemą, kuria būtų galima nustatyti trūkumus, kad būtų galima imtis veiksmų nesuėjus tikslų įgyvendinimo terminams;
- (17) Direktyvoje 2008/98/EB pateiktos pagrindinės atliekų tvarkymo terminų apibrėžtys. Siekiant užtikrinti didesnę atliekų teisės aktų nuoseklumą, direktyvose 94/62/EB ir 1999/31/EB vartojamus terminus reikėtų suderinti su Direktyvos 2008/98/EB terminais;
- (18) į Direktyvą 2008/98/EB reikėtų įtraukti komunalinių atliekų, maisto atliekų, užpildymo apibrėžtis, o į Direktyvą 1999/31/EB – likutinių atliekų apibrėžtį, siekiant paaiškinti šių sąvokų taikymo sritį;
- (19) valstybių narių pranešami statistiniai duomenys yra labai svarbūs Komisijai vertinant atitiktį atliekų teisės aktams. Pradėjus taikyti vieno langelio principą visiems duomenims apie atliekas, išbraukus nereikalingus ataskaitų teikimo reikalavimus ir

suvienodinus nacionalinę ataskaitų teikimo metodiką, taip pat duomenis tikrinant trečiosioms šalims, turėtų pagerėti statistinių duomenų kokybė ir patikimumas;

- (20) prekių ir produktų gamintojai turėtų būti atsakingi už susidarančių vartotojų sudėvėtų prekių ir produktų atliekų tvarkymą. Didesnės gamintojo atsakomybės sistemos yra labai svarbi veiksmingo atliekų tvarkymo dalis, bet jų veiksmingumas ir rezultatai valstybėse narėse labai skiriasi. Taigi reikia nustatyti būtiniausias didesnės gamintojo atsakomybės veikimo sąlygas siekiant internalizuoti gyvavimo ciklo pabaigos valdymo sąnaudas laikantis aukštų aplinkos standartų ir skatinti gamintojus atsižvelgti į aplinkos klausimus per visą produktų gyvavimo ciklą nuo projektavimo etapo iki gyvavimo ciklo pabaigos siekiant sumažinti jų sąnaudas ir pagerinti rezultatus, taip pat užtikrinti vienodas sąlygas ir išvengti vidaus rinkos veikimo kliūčių;
- (21) dėl tinkamo pavojingų atliekų tvarkymo Sąjungoje vis dar kyla problemų ir trūksta kai kurių duomenų apie šių atliekų tvarkymą. Todėl būtina gerinti duomenų registravimo ir atsekamumo mechanizmus, sukuriant valstybėse narėse elektroninius pavojingų atliekų registrus. Elektroninių duomenų rinkimą reikėtų pradėti taikyti ir kitų tipų atliekoms, kad įmonėms ir administravimo įstaigoms būtų lengviau registruoti duomenis, taip pat reikėtų gerinti atliekų srautų Sąjungoje stebėseną;
- (22) siekdamas užtikrinti aprūpinimą svarbiausiomis žaliavomis ir atsižvelgdamos į Žaliavų iniciatyvą, taip pat į Europos inovacijų partnerystės žaliavų srityje¹⁸ tikslus ir užduotis, valstybės narės, atsižvelgdamos į ekonomines ir technologines galimybes, taip pat į naudą aplinkai, turėtų imtis priemonių užtikrinti kuo geresnį atliekų, kuriose yra daug svarbių žaliavų, tvarkymą¹⁹ laikantis atliekų hierarchijos. Šioje direktyvoje nurodytomis priemonėmis, pvz., komunalinių atliekų perdirbimo tikslais ir draudimu šalinti metalus, įskaitant atsikratytuose produktuose esančius metalus, nepavojingų atliekų sąvartynuose bus remiamos nacionaliniu lygmeniu taikomos priemonės;
- (23) siekdamas toliau skatinti veiksmingą Žaliavų iniciatyvos įgyvendinimą valstybės narės turėtų į savo atliekų tvarkymo planus įtraukti nacionaliniu lygmeniu tinkamas priemones, susijusias su atliekų, kuriose yra daug svarbiausių žaliavų, surinkimu ir naudojimu;
- (24) atsižvelgiant į neigiamą maisto atliekų poveikį aplinkai, reikėtų nustatyti tokią sistemą, pagal kurią valstybės narės rinktų maisto atliekas ir praneštų jų kiekį visuose sektoriuose vienodai, taip pat reikalauja parengti nacionalinius maisto atliekų prevencijos planus, kuriais būtų siekiama įgyvendinti tikslą iki 2025 m. 30 proc. sumažinti maisto atliekas;
- (25) rengdamos nacionalinę maisto atliekų prevencijos strategiją valstybės narės turėtų nustatyti prioritetus, paremtus tokia atliekų tvarkymo hierarchija: prevencija, parengimas pakartotiniam naudojimui, perdirbimas, šalinimas. Maisto atliekų atveju turėtų būti nuodugniai įvertinta, ar ir kokių kategorijų maisto atliekų aukojimui ir buvusių maisto produktų naudojimui gyvūnams šerti, turėtų būti teikiama pirmenybė prieš kompostavimą, maisto naudojimą atsinaujinančiųjų išteklių energijos gavybai ir šalinimą sąvartynuose. Atliekant šį vertinimą turėtų būti atsižvelgta į konkrečias ekonomines aplinkybes, sveikatos ir kokybės standartus, ir visada turėtų atitikti Sąjungos maisto ir pašarų saugos bei gyvūnų sveikatos teisės aktus;

¹⁸ <http://ec.europa.eu/eip/raw-materials/en/content/about-european-innovation-partnership-eip-raw-materials>

¹⁹ COM(2014) 297.

- (26) šiukšlės, pirmiausia plastikinės, daro tiesioginį neigiamą poveikį aplinkai, o didelės valymo sąnaudos yra nereikalinga ekonominė našta. Šią problemą turėtų būti spęsti lengviau nustatčius konkrečias priemones atliekų tvarkymo planuose, finansinę gamintojų paramą pagal didesnės gamintojo atsakomybės sistemas ir kompetentingoms institucijoms tinkamai užtikrinant vykdymą;
- (27) Komisijos komunikate „Reglamentavimo kokybės ir rezultatų programa (REFIT). Rezultatai ir tolesni veiksmai“²⁰ Komisija įsipareigojo įvertinti, supaprastinti arba panaikinti Sąjungos teisės aktus, siekdama palengvinti įmonių našta, skatinti augimą ir darbo vietų kūrimą. Pagrindinis REFIT programos uždavinys – veiksmai, kuriais būtų sumažinta reglamentavimo našta mažoms įstaigoms ar įmonėms. Per konsultacijas dėl dešimties labiausiai MVĮ veiklą sukinančių ES teisės aktų²¹ atliekų teisės aktai nustatyti kaip sritis, kurioje, jei įmanoma, reikia mažinti našta. Atsižvelgiant į šį raginimą ir išsamiau pasikonsultavus su mažomis įstaigomis ar įmonėmis per specialų praktinį 2013 m. rugsėjo 16 d. surengtą seminarą, reikėtų supaprastinti mažoms įstaigoms ar įmonėms taikomus reikalavimus turėti leidimą ir registravimo reikalavimus;
- (28) paaiškėjo, kad valstybių narių kas trejus metus rengtos įgyvendinimo ataskaitos nebuvo veiksminga atitikties patikros ir gero įgyvendinimo užtikrinimo priemonė – jos tik tapo nereikalinga administracine našta. Todėl tikslinga panaikinti nuostatas, kuriomis valstybės narės įpareigojamos rengti šias ataskaitas, ir vietoj jų atitikties stebėsenos tikslais naudoti tik statistinius duomenis, kuriuos valstybės narės kasmet praneša Komisijai ir iš kurių matyti, kada tikslai gali būti įgyvendinti;
- (29) būtina toliau teikti ataskaitas tam tikrais Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/53/EB²² įgyvendinimo aspektais. Kad būtų galima geriau stebėti tos direktyvos įgyvendinimą, šios ataskaitos turėtų būti teikiamos kasmet;
- (30) siekiant užtikrinti veiksmingą įgyvendinimą ir vienodas valstybių narių veiklos sąlygas, pirmiausia svarbu užtikrinti patikimą su atliekų tvarkymu susijusių statistinių duomenų pranešimą. Todėl, rengdamos atliekų teisės aktuose nustatytą tikslų įgyvendinimo ataskaitas, valstybės turi taikyti naujausią Komisijos ir valstybių narių nacionalinių statistikos tarnybų parengtą metodiką;
- (31) kad būtų galima papildyti arba iš dalies pakeisti Direktyvą 94/62/EB, Komisijai pagal Sutarties 290 straipsnį turėtų būti suteikiami įgaliojimai priimti aktus dėl 3 straipsnio 1 dalies, 11 straipsnio 3 dalies, 19 straipsnio 2 dalies ir 20 straipsnio 1 dalies. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais. Atlikdama su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą ir rengdama jų tekstus Komisija turėtų užtikrinti, kad atitinkami dokumentai būtų vienu metu, laiku ir tinkamai perduodami Europos Parlamentui ir Tarybai;
- (32) kad būtų galima papildyti arba iš dalies pakeisti Direktyvą 2008/98/EB, Komisijai pagal Sutarties 290 straipsnį turėtų būti suteikiami įgaliojimai priimti aktus dėl 5 straipsnio 2 dalies, 6 straipsnio 2 dalies, 7 straipsnio 1 dalies, 27 straipsnio 1 ir 4 dalių, 38 straipsnio 1, 2 ir 3 dalių. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais. Atlikdama su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą ir rengdama jų tekstus Komisija turėtų užtikrinti,

²⁰ 2013 m. spalio 2 d. Komisijos komunikatas „Reglamentavimo kokybės ir rezultatų programa (REFIT). Rezultatai ir tolesni veiksmai“ (COM(2013) 685).

²¹ http://ec.europa.eu/enterprise/policies/sme/public-consultation-new/index_en.htm

²² 2000 m. rugsėjo 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/53/EB dėl eksploatuoti netinkamų transporto priemonių (OL L 269, 2000 10 21, p. 34).

kad atitinkami dokumentai būtų vienu metu, laiku ir tinkamai perduodami Europos Parlamentui ir Tarybai;

- (33) kad būtų galima papildyti arba iš dalies pakeisti Direktyvą 1999/31/EB, Komisijai pagal Sutarties 290 straipsnį turėtų būti suteikiami įgaliojimai priimti aktus dėl 16 straipsnio. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais. Atlikdama su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą ir rengdama jų tekstus Komisija turėtų užtikrinti, kad atitinkami dokumentai būtų vienu metu, laiku ir tinkamai perduodami Europos Parlamentui ir Tarybai. Visi priedų pakeitimai daromi griežtai laikantis šios direktyvos prieduose nustatytų principų. Todėl II priedo atžvilgiu Komisija atsižvelgia į II priede nustatytus bendruosius principus ir bendrąją tyrimo ir priėmimo tvarką; konkretūs kriterijai ir (arba) tyrimo metodai ir susijusios ribinės vertės turėtų būti nustatomi kiekvienai sąvartynų klasei, įskaitant, prireikus, specifines kiekvienos klasės sąvartynų rūšis, įskaitant požemines saugyklas. Pasiūlymus dėl kontrolės, mėginių ėmimo ir tyrimo metodų, susijusių su priedais, standartizavimo Komisija priima per dvejus metus nuo šios direktyvos įsigaliojimo;
- (34) siekiant užtikrinti vienodas Direktyvos 94/62/EB įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikiami įgyvendinimo įgaliojimai dėl 12 straipsnio 3b dalies ir 19 straipsnio 1 dalies. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011²³;
- (35) siekiant užtikrinti vienodas Direktyvos 1999/31/EB įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikiami įgyvendinimo įgaliojimai dėl 3 straipsnio 3 dalies, 5 straipsnio 2, 2a ir 2b dalių, I priedo 3.5 punkto ir II priedo 5 punkto. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011²⁴;
- (36) siekiant užtikrinti vienodas Direktyvos 2008/98/EB įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikiami įgyvendinimo įgaliojimai dėl 9 straipsnio 3 dalies, 11 straipsnio 3 dalies, 24 straipsnio 2 dalies, 29 straipsnio 4 dalies, 33 straipsnio 2 dalies, 35 straipsnio 4 dalies, 37 straipsnio 4 dalies ir 38 straipsnio 4 dalies. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011²⁵;
- (37) pagal 2011 m. rugsėjo 28 d. bendrą valstybių narių ir Komisijos politinį pareiškimą dėl aiškinamųjų dokumentų valstybės narės pagrįstais atvejais įsipareigojo prie pranešimų apie perkėlimo priemonės pridėti vieną ar daugiau dokumentų, kuriuose paaiškinamos direktyvos sudedamųjų dalių ir nacionalinių perkėlimo priemonių atitinkamų dalių sąsajos. Šios direktyvos atveju teisės aktų leidėjas laikosi nuomonės, kad tokių dokumentų perdavimas yra pagrįstas;
- (38) kadangi šios direktyvos tikslų, būtent gerinti atliekų tvarkymą Sąjungoje, kartu padėti apsaugoti, išsaugoti ir gerinti aplinkos kokybę, taip pat apdairiai ir racionaliai naudoti gamtos išteklius, valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl priemonių masto

²³ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

²⁴ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

²⁵ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

poveikio tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo Sąjunga gali priimti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyvos 2008/98/EB dalinis keitimas

Direktyva 2008/98/EB iš dalies keičiama taip:

1) 3 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) įterpiamas šis 1a punktas:

„1a) „komunalinės atliekos“ – VI priede nustatytos atliekos;“;

b) įterpiami šie 4a ir 4b punktai:

„4a) „maisto atliekos“ – maistas (įskaitant nevalgomas dalis), prarastas maisto tiekimo grandinėje, išskyrus medžiagoms, pvz., kaip biologinius produktus, naudoti, gyvūnams šerti nukreiptą arba perskirstyti išsiųstą maistą;

4b) „statybos ir griovimo atliekos“ – atliekos, atitinkančios Sprendimo 2000/532/EB (ir bet kokių vėlesnių jo pakeitimų) priedo 17 skyriaus atliekų kategorijas, išskyrus pavojingas atliekas ir 17 05 04 kategorijoje nurodytas natūraliai susidaranti medžiagos;“;

c) įterpiamas šis 15a punktas:

„15a) „naudojimas medžiagoms gauti“ – bet kuri naudojimo operacija, išskyrus naudojimo operacijas energijai gauti ir perdirbimo į medžiagas, kurios turi būti naudojamos kaip kuras, operacijas;“;

d) įterpiamas šis 17a punktas:

„17a) „užpildymas“ – kuris nors iš šių naudojimo tipų:

i) naudojimas, kai atliekos naudojamos iškastose srityse, pavyzdžiui, požeminėse kasyklose arba žvyruobėse, šlaitų ištaisymo, saugos arba inžinerijos tikslais formuojant kraštovaizdį;

ii) naudojimas, kai atliekos naudojamos statybų tikslais, kasyklų ir karjerų tuštumoms užpildyti, naudojimui iš naujo parengti, žemei regeneruoti arba kraštovaizdžiui formuoti ir kai atliekomis pakeičiamos kitos neatliekinės medžiagos, kurios kitaip būtų panaudotos tuo tikslu;“;

e) pridedamas šis 20a punktas:

„20a) „mažos įstaigos ar įmonės“ – įstaigos, kuriose dirba mažiau nei 250 asmenų ir kurių metinė apyvarta neviršija 50 mln. EUR arba bendras metinis balansas neviršija 43 mln. EUR;“

2) 5 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalyje pridedamas šis e punktas:

„e) įvykdytos visos kitos pagal 2 dalį nustatytos konkrečioms medžiagoms ar objektams taikomos sąlygos.“

b) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Komisijai pagal 38a straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais nustatomi kriterijai, kuriuos turi atitikti konkrečios medžiagos arba objektai, kad juos būtų galima laikyti ne 3 straipsnio 1 punkte nurodytomis atliekomis, bet šalutiniu produktu.“;

3) 6 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Komisijai pagal 38a straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kurie yra susiję su 1 dalyje nurodytų kriterijų patvirtinimu ir kuriuose nurodomos atliekų rūšys, kurioms taikomi šie kriterijai. Be kita ko, turėtų būti apsvarstyta galimybė nustatyti specialius nebelaikymo atliekomis kriterijus, bent jau užpildams, popieriui, stiklui, metalui, padangoms, audiniams ir biologinėms atliekoms.“;

4) 6 straipsnio 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Apskaičiuojant šioje direktyvoje, direktyvose 94/62/EB, 2000/53/EB ir 2006/66/EB, taip pat Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2012/19/ES* nustatytus tikslus, atliekos, nustojusios būti atliekomis pagal 1 ir 2 dalis, laikomos perdirbtomis, nebent medžiagos yra skirtos naudoti kaip kuras arba, išskyrus užpildus, gautus iš statybos ir griovimo atliekų, užpildymui.“;

* 2012 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2012/19/ES dėl elektros ir elektroninės įrangos atliekų (OL L 197, 2012 7 24, p. 38).

5) 7 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies pirmas sakinyss pakeičiamas taip:

„1. Komisijai pagal 38a straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, susijusius su Sprendime 2000/532/EB nustatyto atliekų sąrašo atnaujinimu.“;

b) 5 dalis išbraukiama;

6) 8 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalyje pridedama ši pirma pastraipa:

„1a. Didesnė gamintojo atsakomybė – gamintojo veiklos ir (arba) finansinė atsakomybė už produktą, apimanti vartotojų panaudotų produktų gyvavimo ciklo etapą.“;

b) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Valstybės narės imasi tinkamų priemonių, kuriomis skatinama projektuoti produktus taip, kad būtų mažinamas jų poveikis aplinkai ir atliekų susidarymas gamybos ir tolesnio produktų naudojimo procese, neiškraipant vidaus rinkos.

Į šias priemones įtraukiamos priemonės, kuriomis skatinamas produktų, kurie tinka daugkartiniam naudojimui, kurie yra techniškai patvarūs ir tapę atliekomis yra tinkami pakartotiniam naudojimui ir perdirbimui, kūrimą, gamybą ir pateikimą rinkai, siekiant lengvinti tinkamą atliekų hierarchijos įgyvendinimą. Šiomis priemonėmis visiškai atsižvelgiama į produktų gyvavimo ciklo poveikį.“;

c) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Rengdamos ir taikydamos didesnės gamintojo atsakomybės sistemą valstybės narės laikosi VII priede nustatytų būtiniausių reikalavimų.“;

7) 9 straipsnis pakeičiamas taip:

„9 straipsnis

Atlieku prevencija

„1. Valstybės narės imasi tinkamų atliekų prevencijos priemonių.

2. Europos aplinkos agentūra kasmet paskelbia ataskaitą, iš kurios matyti kiekvienos valstybės narės ir visos Sąjungos atliekų susidarymo prevencijos pažanga, įskaitant atliekų susidarymo atribojimą nuo ekonomikos augimo.

3. Valstybės narės imasi priemonių, kuriomis siekiama išvengti maisto atliekų susidarymo visoje maisto tiekimo grandinėje. Priemonėmis siekiama užtikrinti, kad nuo 2017 m. sausio 1 d. iki 2025 m. gruodžio 31 d. maisto atliekų gamybos, mažmeninės prekybos / platinimo, maisto paslaugų / apgyvendinimo ir maitinimo paslaugų ir namų ūkių sektoriuose sumažėtų bent 30 proc.

Komisija iki 2017 m. gruodžio 31 d. priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos vienodos valstybių narių taikomų maisto atliekų prevencijos priemonių įgyvendinimo stebėsenos sąlygos. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 39 straipsnio 2 dalyje nurodytos procedūros.“;

8) 11 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 2 dalis iš dalies keičiama taip:

i) a punktas pakeičiamas taip: „a) vėliausiai iki 2020 m. sausio 1 d. perdirbamų ir pakartotiniam naudojimui parengiamų komunalinių atliekų kiekis būtų padidintas bent iki 50 proc. jų svorio;“;

ii) pridedamas šis c punktas:

„c) vėliausiai iki 2030 m. sausio 1 d. perdirbamų ir pakartotiniam naudojimui parengiamų komunalinių atliekų kiekis būtų padidintas bent iki 70 proc. jų svorio.“;

b) 3, 4 ir 5 dalys pakeičiamos taip:

„3. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, būtinus užtikrinti, kad 2 dalies b punkte nustatytas su užpildymu susijęs tikslas būtų įgyvendinimas vienodai. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 39 straipsnio 2 dalyje nurodytos procedūros.

4. Apskaičiuojant, ar pasiekti 2 dalies a ir c punktuose nustatyti tikslai, pakartotiniam naudojimui parengtų ir perdirbtų atliekų svoris suprantamas kaip galutinio parengimo pakartotiniam naudojimui arba perdirbimo procesams naudotų atliekų svoris, atėmus visas medžiagas, kurių atsikratyta

to proceso metu dėl esančių priemaišų ir kurios turi būti pašalintos arba su kurioms reikia atlikti kitas naudojimo operacijas. Vis dėlto jei medžiagos, kurių atsikratyta, sudaro 2 proc. arba mažiau tam procesui naudotų atliekų, parengtų pakartotiniam naudojimui ir perdirbtų atliekų svoris suprantamas kaip galutinio parengimo pakartotiniam naudojimui arba perdirbimo procesui naudotų atliekų svoris.

5. Apskaičiuojant, ar pasiektas 2 dalies b punkte nustatytas tikslas, pakartotiniam naudojimui parengtų, perdirbtų ir medžiagoms gauti naudotų atliekų svoris suprantamas kaip galutinio parengimo pakartotiniam naudojimui, perdirbimo ir kitam naudojimo medžiagoms gauti procesui naudotų atliekų svoris, atėmus visas medžiagas, kurių atsikratyta to galutinio parengimo pakartotiniam naudojimui, perdirbimo arba naudojimo medžiagoms gauti proceso metu dėl esančių priemaišų ir kurios turi būti pašalintos arba su kurioms reikia atlikti kitas naudojimo operacijas.

Vis dėlto jei medžiagos, kurių atsikratyta, sudaro 2 proc. arba mažiau tam procesui naudotų atliekų, parengtų pakartotiniam naudojimui ir perdirbtų atliekų svoris

suprantamas kaip galutinio parengimo pakartotiniam naudojimui arba perdirbimo procesui naudotų atliekų svoris.“;

9) įterpiamas šis 11a straipsnis:

„11a straipsnis

Ankstyvojo perspėjimo sistema

1. Komisija Europos aplinkos agentūros pagalba skelbia tokias ataskaitas:

- a) 2017 m. 11 straipsnio 2 dalies a ir b punktuose nustatytų tikslų pasiekimo ataskaitą;
- b) 2022 m. 9 straipsnio 3 dalyje nustatyto tikslo pasiekimo ataskaitą;
- c) 2027 m. 11 straipsnio 2 dalies c punkte nustatyto tikslo pasiekimo ataskaitą.

2. 1 dalyje nurodytose ataskaitose pateikiama ši informacija:

- (a) įvertintas kiekvienos valstybės narės tikslų pasiekimas;
- (b) tikėtino kiekvienos valstybės narės tikslų pasiekimo laiko vertinimas;
- (c) valstybių narių, kurioms kyla pavojus nepasiekti šių tikslų iki atitinkamų terminų sąrašas, kartu su atitinkamomis rekomendacijomis.

Prireikus ataskaitose gali būti aptariamas ne tik 1 dalyje nustatytų, bet ir papildomų reikalavimų įgyvendinimas.

3. Per šešis mėnesius nuo Komisijos ataskaitos paskelbimo datos valstybės narės, kurioms kyla pavojus neįvykdyti tikslų, pateikia Komisijai atitikties planą, kuriame nurodomos priemonės, kurių jos ketina imtis siekdamos įgyvendinti tikslus. Atitikties plane atsižvelgiama į 2 dalies c punkte nurodytas Komisijos rekomendacijas, VIII priede nurodytas priemones arba kitas tinkamas priemones. Jame nurodomas tikėtinas atitikties laikas.

4. Pateikdamos atitikties planą, kuriuo atsakoma į Komisijos pagal 1 dalies a punktą paskelbtą ataskaitą, valstybės narės gali prašyti pratęsti 11 straipsnio 2 dalies a punkte nustatytą terminą daugiausia trejiems metams.

Jei Komisija per penkis mėnesius nuo atitikties plano gavimo nepareiškia dėl jo prieštaravimų, pratęsimo prašymas laikomas patenkintu.

Jei prieštaravimų pareiškama, Komisija iš atitinkamos valstybės narės reikalauja per du mėnesius nuo Komisijos pastabų gavimo pateikti patikslintą atitikties planą.

Komisija įvertina patikslintą atitikties planą per du mėnesius nuo jo gavimo ir raštu praneša apie pratęsimo prašymo patenkinimą arba atmetimą. Jei per šį laikotarpį Komisija atsiliepimų nepateikia, pratęsimo prašymas laikomas patenkintu.“;

10) 17 straipsnis pakeičiamas taip:

„17 straipsnis

Pavojingų atliekų kontrolė

Valstybės narės imasi priemonių, būtinų siekiant užtikrinti, kad pavojingų atliekų gamyba, surinkimas ir vežimas, saugojimas ir apdorojimas būtų vykdomi tokiomis sąlygomis, kuriomis apsaugoma aplinka ir žmonių sveikata vadovaujantis 13 straipsnyje nustatytais principais, įskaitant veiksmus pavojingų atliekų

atsekamumui nuo gamybos iki galutinio pristatymo vietos ir kontrolei siekiant įvykdyti 35 ir 36 straipsniuose nustatytus reikalavimus užtikrinti.

Šiuo tikslu valstybės narės naudojasi pagal 35 straipsnį surinkta kompetentingoms institucijoms pateikta informacija.“;

11) 22 straipsnio antra pastraipa pakeičiama taip:

„Siekdamos mažinti atliekų medžiagų užterštumą valstybės narės iki 2025 m. užtikrina atskirą biologinių atliekų surinkimą.

Siekdama prirėikus pateikti pasiūlymą, Komisija atlieka biologinių atliekų tvarkymo vertinimą. Atliekant vertinimą išnagrinėjama galimybė, siekiant užtikrinti aukštą žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugos lygį, nustatyti būtinus biologinių atliekų tvarkymo reikalavimus, taip pat kompostavimo ir biologinių atliekų fermentavimo kokybės kriterijus.“;

12) 24 straipsnis pakeičiamas taip:

„24 straipsnis

Reikalavimų turėti leidimą išimtyms

Valstybės narės gali leisti įstaigoms ar įmonėms nesilaikyti 23 straipsnio 1 dalyje nustatyto reikalavimo atliekant šias operacijas:

- a) nepavojingų atliekų surinkimą;
- b) nepavojingų atliekų vežimą;
- c) jų pačių nepavojingų atliekų šalinimą gamybos vietoje arba
- d) atliekų naudojimą.“;

13) 26 straipsnis pakeičiamas taip:

„26 straipsnis

Registracija

1. Jei toliau nurodytiems subjektams netaikomi reikalavimai turėti leidimą, valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos turėtų registrą, kuriame registruotų:

- a) įstaigas ar įmones, kurių profesinė veikla yra atliekų surinkimas ar vežimas;
- b) prekyautojus ar tarpininkus;
- c) įstaigas ar įmones, kurioms taikomos reikalavimų turėti leidimą išimtyms pagal 24 straipsnį.

Jei įmanoma, esami kompetentingos institucijos turimi duomenys turi būti naudojami su šiuo registravimo procesu susijusiai informacijai gauti, taip siekiant sumažinti biurokratinę naštą.

2. Valstybės narės gali leisti nevykdyti 1 dalyje nustatyto reikalavimo mažoms įstaigoms ar įmonėms, surenkančioms arba vežančioms labai nedaug nepavojingų atliekų.

Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, būtinus nustatyti, kaip turi būti nustatyta labai mažo kiekio riba. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 39 straipsnio 2 dalyje nurodytos procedūros.“;

14) 27 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Komisijai pagal 38a straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais nustatomi būtini techniniai standartai, taikomi apdorojimo veiklai, kuriai reikia gauti leidimą pagal 23 straipsnį, jei esama įrodymų, kad tokie būtini standartai būtų naudingi žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugos požiūriu.“;

b) 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Komisijai pagal 38a straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais nustatomi būtini standartai, taikomi veiklai, kurią reikia įregistruoti pagal 26 straipsnio 1 dalies a ir b punktus, jei esama įrodymų, kad tokie būtini standartai būtų naudingi žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugos požiūriu ar siekiant išvengti vidaus rinkos sutrikdymo.“;

15) 28 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 3 dalies b punktas iš dalies keičiamas taip:

„b) esamos atliekų surinkimo sistemos ir pagrindiniai šalinimo bei naudojimo įrenginiai, įskaitant visas specialias priemones, skirtas alyvų atliekoms, pavojingoms atliekoms, atliekoms, kuriose yra daug svarbiausių žaliavų, ar atliekų srautams, kuriems taikomi konkretūs Sąjungos teisės aktai;“;

b) 3 dalyje pridedamas šis f punktas:

„f) kovos su šiukšlinimu priemonės.“;

c) 5 dalis pakeičiama taip:

„5. Atliekų tvarkymo planai turi atitikti Direktyvos 94/62/EB 14 straipsnyje nustatytus atliekų planavimo reikalavimus ir šios direktyvos 11 straipsnio 2 dalyje ir Direktyvos 1999/31/EB 5 straipsnyje nustatytus reikalavimus.“;

16) 29 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 2 dalyje pridedamas šis sakiny:

„Valstybės narės įtraukia į programas konkrečias šios direktyvos 9 straipsnio 3 dalyje nurodytas priemones, skirtas maisto atliekų susidarymui mažinti.“;

b) 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomi atliekų prevencijos priemonių rodikliai. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 39 straipsnio 2 dalyje nurodytos procedūros.“;

17) 33 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatoma forma, kuria suteikiama informacija apie šių planų bei programų priėmimą ir esminius patikslinimus. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 39 straipsnio 2 dalyje nurodytos procedūros.“;

18) 35 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. 23 straipsnio 1 dalyje nurodytos įstaigos ar įmonės, pavojingų atliekų gamintojai ir įstaigos bei įmonės, kurių profesinė veikla yra atliekų surinkimas ar vežimas, ar veikiančios kaip prekiautojai jomis ir tarpininkai, chronologine tvarka registruoja atliekų kiekį, pobūdį, kilmę ir, jei reikia, paskirties vietą, surinkimo periodiškumą,

naudojamą transporto rūšį ir numatytą apdorojimo metodą bei pateikia duomenis kompetentingoms institucijoms:

a) su pavojingomis atliekomis susijusi informacija pateikiama kasmet iki gruodžio 31 d.;

b) su nepavojingomis atliekomis susijusi informacija pateikiama kompetentingos institucijos prašymu.“;

b) pridedama ši 4 dalis:

„4. Valstybės narės sukuria elektroninį registrą arba koordinuojamus registrus duomenims apie pavojingas atliekas ir, jei tinkama, kitus atliekų srautus registruoti, apimančius visą geografinę atitinkamos valstybės narės teritoriją. Valstybės narės naudoja duomenis apie atliekas, kuriuos praneša pramonės veiklos vykdytojai naudodamiesi Reglamentu (EB) Nr. 166/2006** įsteigtu Europos išleidžiamų ir perduodamų teršalų registru.

Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos būtinosios šių registrų naudojimo sąlygos. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 39 straipsnio 2 dalyje nurodytos procedūros.“;

** 2006 m. sausio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 166/2006 dėl Europos išleidžiamų ir perduodamų teršalų registro sukūrimo ir iš dalies keičiantis Tarybos direktyvas 91/689/EEB ir 96/61/EB (OL L 033, 2006 2 4, p. 1).

19) 36 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės imasi priemonių, būtinų atliekų išmetimui, išvertimui ar nekontroliuojamam tvarkymui, įskaitant šiukšlinimą, uždrausti.“;

20) 37 straipsnis pakeičiamas taip:

„37 *straipsnis*

Ataskaitų teikimas

1. Valstybės narės kasmet iki metų, einančių po tų metų, kurių duomenys surinkti, gruodžio 31 d. Komisijai elektroniniu būdu perduoda su 9 straipsnio 3 dalies, 11 straipsnio 2 dalies a punkto, 11 straipsnio 2 dalies b punkto ir 11 straipsnio 2 dalies c punkto įgyvendinimu susijusius duomenis. Duomenys perduodami Komisijos pagal 6 dalį nustatyta forma. Pirmoji ataskaita apima laikotarpį nuo 2019 m. sausio 1 d. iki 2019 m. gruodžio 31 d.

2. Tais atvejais, kai atliekos siunčiamos į kitą valstybę narę parengti pakartotiniam naudojimui, perdirbti arba naudoti kitoms medžiagoms gauti, jas 1 dalyje nurodytų ataskaitų tikslais galima įskaičiuoti tik į tos valstybės narės, kurioje jos buvo surinktos, tikslus.

3. Vertinant 11 straipsnio 2 dalyje nustatytų tikslų įgyvendinimą, iš Sąjungos parengti pakartotiniam naudojimui arba perdirbti eksportuotos atliekos įskaičiuojamos tik jei, užtikrinamas atitiktį Reglamentui (EB) Nr. 1013/2006 eksportuotojas gali įrodyti, kad apdorojimas už Sąjungos ribų vykdytas sąlygomis, lygiavertėmis atitinkamų Sąjungos aplinkos teisės aktų reikalavimams.

4. Siekiant patikrinti atitiktį 11 straipsnio 2 dalies b punktui, užpildymo operacijose naudotas atliekų kiekis pranešamas atskirai nuo parengtų pakartotiniam naudojimui, perdirbtų arba kitoms medžiagų gavybos operacijoms naudotų atliekų kiekio. Atliekų

perdirbimas į medžiagas, kurios bus naudojamos užpildymo operacijose, į ataskaitas taip pat įtraukiamas kaip užpildymas.

5. Prie duomenų, apie kuriuos valstybė narė praneša pagal šį straipsnį, pridedama kokybės patikros ataskaita ir šiuos duomenis patikrina nepriklausoma trečioji šalis.

6. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, būtinus vienodoms sąlygoms, kuriomis tikrinama atitiktis 9 straipsnio 3 dalyje, 11 straipsnio 2 dalies a, b ir c punktuose išdėstytiems tikslams, su tais tikslais susijusiai duomenų pranešimo formai ir būtiniausioms trečiosios šalies patikros sąlygoms nustatyti. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 39 straipsnio 2 dalyje nurodytos procedūros.“

21) 38 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies antra pastraipa pakeičiama taip:

„Komisijai pagal 38a straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, skirtus II priedo R1 punkte nurodytos deginimo įrenginių klasės nustatymo formulės taikymo atvejams patikslinti. Gali būti atsižvelgiama į vietos klimato sąlygas, tokias kaip didelis šaltis ir šildymo poreikis, jei jos daro įtaką energijos, kuri techniniu požiūriu gali būti panaudota arba pagaminta kaip elektros, šildymo, aušinimo ar apdirbimo garo energija, kiekiui. Taip pat gali būti atsižvelgiama į Sutarties 299 straipsnio 2 dalies ketvirtoje pastraipoje pripažintų atokiausių regionų ir į 1985 m. Stojimo akto 25 straipsnyje minimų teritorijų vietos sąlygas.“

b) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Komisijai pagal 38a straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, skirtus I–V priedams atsižvelgiant į mokslo ir technikos pažangą iš dalies pakeisti.“;

c) pridedamos šios 3 ir 4 dalys:

„3. Komisijai pagal 38a straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, būtinus VII ir VIII priedams iš dalies pakeisti. 4. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus VI priedui patikslinti. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 39 straipsnio 2 dalyje nurodytos procedūros.“;

22) įterpiamas šis 38a straipsnis:

„38a straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.

2. 5 straipsnio 2 dalyje, 6 straipsnio 2 dalyje, 7 straipsnio 1 dalyje, 27 straipsnio 1 dalyje, 27 straipsnio 4 dalyje, 38 straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami neribotam laikotarpiui nuo [įrašykite šio persvarstymo įsigaliojimo datą].

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 5 straipsnio 2 dalyje, 6 straipsnio 2 dalyje, 7 straipsnio 1 dalyje, 27 straipsnio 1 ir 4 dalyse, 38 straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

5. Pagal 5 straipsnio 2 dalį, 6 straipsnio 2 dalį, 7 straipsnio 1 dalį, 27 straipsnio 1 ir 4 dalis, 38 straipsnio 1, 2 ir 3 dalis priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.“;

23) 39 straipsnis pakeičiamas taip:

„39 straipsnis

Komiteto procedūra

1. 9 straipsnio 3 dalies, 11 straipsnio 3 dalies, 24 straipsnio 2 dalies, 29 straipsnio 4 dalies, 33 straipsnio 2 dalies, 35 straipsnio 4 dalies, 37 straipsnio 4 dalies ir 38 straipsnio 4 dalies tikslais Komisijai padeda Direktyvos 2008/98/EB dėl atliekų derinimo su mokslo ir technikos pažanga ir įgyvendinimo komitetas. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 182/2011***.

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.“;

*** 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

24) Pagal šios direktyvos priedą pridedami VI, VII ir VIII priedai.

2 straipsnis

Direktyvos 94/62/EB dalinis keitimas

Direktyva 94/62/EB iš dalies keičiama taip:

1) 3 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 punkte išbraukiamas šis tekstas:

„Komisija atitinkamai išnagrinėja, o prireikus peržiūri pavyzdžius, I priede nurodytą pakuotės sąvokos apibrėžimą. Pirmiausia nurodomi šie gaminiai: kompaktinių plokštelių ir vaizdo kasečių dėžutės, vazonai gelėms, vamzdeliai ir ritiniai, apvynioti lanksčia medžiaga, lipnių etikečių popierius ir vyniojimo popierius. Šios priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas, patvirtinamos pagal 21 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.“

b) 2 punktas pakeičiamas taip:

„2) „pakuočių atliekos“ – bet kuri pakuotė ar pakuotės medžiaga, kuriai taikomas Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/98/EB* 3 straipsnio 1 punkte pateiktas atliekų apibrėžimas;“;

* 2008 m. lapkričio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/98/EB dėl atliekų ir panaikinanti kai kurias direktyvas (OL L 312, 2008 11 22, p. 3).

c) 3–10 punktai išbraukiami;

d) pridedamas šis 13 punktas:

„13) vartojami Direktyvos 2008/98/EB 3 straipsnyje nustatyti terminų „atliekos“, „komunalinės atliekos“, „pavojingos atliekos“, „prevencija“, „parengimas pakartotiniam naudojimui“, „pakartotinis naudojimas“, „naudojimas“, „perdirbimas“, „šalinimas“, „atliekų tvarkymas“, „atliekų gamintojas“ ir „atliekų turėtojas“ apibrėžimai.“;

2) pridedamas šis 3a straipsnis:

„3a straipsnis

1 priedo dalinis keitimas

„Komisijai pagal 21a straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais pakeičiami I priede pateikti aiškinamieji pavyzdžiai.“;

3) 6 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) antraštė pakeičiama žodžių junginiu „Parengimas pakartotiniam naudojimui, perdirbimas ir naudojimas“;

b) 1 dalyje pridedami šie f–k punktai:

„f) iki 2020 m. pabaigos bus parengiama pakartotiniam naudojimui ir perdirbama mažiausiai 60 proc. visų pakuočių atliekų svorio;

g) iki 2020 m. pabaigos bus pasiekti šie būtiniausi parengimo pakartotiniam naudojimui ir perdirbimo tikslai, susiję su šiomis konkrečiomis pakuočių atliekose esančiomis medžiagomis:

- i) 45 proc. plastiko;
- ii) 50 proc. medžio;
- iii) 70 proc. juodųjų metalų;
- iv) 70 proc. aliuminio;
- v) 70 proc. stiklo;
- vi) 85 proc. popieriaus ir kartono;

h) iki 2025 m. pabaigos bus parengiama pakartotiniam naudojimui ir perdirbama mažiausiai 70 proc. visų pakuočių atliekų svorio, taikant šiuos būtinus pakuočių atliekose esančių medžiagų perdirbimo tikslus;

i) iki 2025 m. pabaigos bus pasiekti šie būtiniausi parengimo pakartotiniam naudojimui ir perdirbimo tikslai, susiję su šiomis konkrečiomis pakuočių atliekose esančiomis medžiagomis:

- i) 60 proc. plastiko;
- ii) 65 proc. medžio;
- iii) 80 proc. juodųjų metalų;
- iv) 80 proc. aliuminio;
- v) 80 proc. stiklo;

vi) 90 proc. popieriaus ir kartono;

j) iki 2030 m. pabaigos bus parengiama pakartotiniam naudojimui ir perdirbama mažiausiai 80 proc. visų pakuočių atliekų svorio, taikant šiuos būtinius pakuočių atliekose esančių medžiagų perdirbimo tikslus;

k) iki 2030 m. pabaigos bus pasiekti šie būtiniausi parengimo pakartotiniam naudojimui ir perdirbimo tikslai, susiję su šiomis konkrečiomis pakuočių atliekose esančiomis medžiagomis:

i) 80 proc. medžio;

ii) 90 proc. juodųjų metalų;

iii) 90 proc. aliuminio;

iv) 90 proc. stiklo;“

c) įterpiama ši 1a dalis:

„1a. Apskaičiuojant, ar pasiekti 6 straipsnio 1 dalies a–k punktuose nustatyti tikslai, pakartotiniam naudojimui parengtų ir perdirbtų atliekų svoris suprantamas kaip galutinio parengimo pakartotiniam naudojimui arba perdirbimo procesams naudotų atliekų svoris, atėmus visas medžiagas, kurių atsikratyta to proceso metu dėl esančių priemaišų ir kurios turi būti pašalintos arba su kurioms reikia atlikti kitas naudojimo operacijas.

Vis dėlto jei medžiagos, kurių atsikratyta, sudaro 2 proc. arba mažiau tam procesui naudotų atliekų, parengtų pakartotiniam naudojimui ir perdirbtų atliekų svoris suprantamas kaip galutinio parengimo pakartotiniam naudojimui arba perdirbimo procesui naudotų atliekų svoris.“

d) įterpiama ši 1b dalis:

„1b. Jei pakuotes sudaro skirtingos medžiagos, apskaičiuojant 6 straipsnio 1 dalies f–k nustatytus tikslus į kiekvieną medžiagą atsižvelgiama atskirai;

e) 3, 5, 8 ir 9 dalys išbraukiamos;

f) pridedama ši 12 dalis:

„12. Valstybės narės imasi tinkamų priemonių, kuriomis skatinama projektuoti pakuotes taip, kad būtų mažinamas jų poveikis aplinkai ir atliekų susidarymas gamybos ir tolesnio pakuočių naudojimo procese, jei šiomis priemonėmis išvengiama vidaus rinkos iškraipymų ir kitoms valstybėms narėms netrukdoma užtikrinti atitiktis šiai direktyvai.

Į šias priemones įtraukiamos priemonės, kuriomis skatinamas pakuočių, kurios tinka daugkartiniam naudojimui, kurios yra techniškai patvarios ir tapusios atliekomis yra tinkamos pakartotiniam naudojimui ir perdirbimui, kūrimą, gamybą ir pateikimą rinkai, siekiant lengvinti tinkamą atliekų hierarchijos įgyvendinimą. Šiomis priemonėmis visiškai atsižvelgiama į pakuočių gyvavimo ciklo poveikį.“;

4) įterpiamas šis 6a straipsnis:

„6a straipsnis

Ankstyvojo perspėjimo sistema

1. Komisija Europos aplinkos agentūros pagalba skelbia tokias ataskaitas:

- (a) 2017 m. 6 straipsnio 1 dalies f ir g punktuose nustatytų tikslų pasiekimo ataskaitą;
- (b) 2022 m. 6 straipsnio 1 dalies h ir i punktuose nustatytų tikslų pasiekimo ataskaitą;
- (c) 2027 m. 6 straipsnio 1 dalies j ir k punktuose nustatytų tikslų pasiekimo ataskaitą.

2. 1 dalyje nurodytose ataskaitose pateikiama ši informacija:

- (a) įvertintas kiekvienos valstybės narės tikslų pasiekimas;
- (b) tikėtino kiekvienos valstybės narės tikslų pasiekimo laiko vertinimas;
- (c) valstybių narių, kurioms kyla pavojus nepasiekti šių tikslų iki atitinkamų terminų sąrašas, kartu su atitinkamomis rekomendacijomis.

Prireikus ataskaitose gali būti aptariamas ne tik 1 dalyje nustatytų, bet ir papildomų reikalavimų įgyvendinimas.

3. Per šešis mėnesius nuo Komisijos ataskaitos paskelbimo datos valstybės narės, kurioms kyla pavojus neįvykdyti tikslų, pateikia Komisijai atitikties planą, kuriame nurodomos priemonės, kurių jos ketina imtis siekdamos įgyvendinti tikslus. Atitikties plane atsižvelgiama į 2 dalies c punkte nurodytas Komisijos rekomendacijas, Direktyvos 2008/98/EB VIII priede nurodytas priemones arba kitas tinkamas priemones. Jame nurodomas tikėtinas atitikties laikas.“;

5) 11 straipsnio 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Komisijai pagal 21a straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, siekiant nustatyti sąlygas, kada 1 dalyje nurodyti koncentracijos lygiai netaikomi perdirbtoms medžiagoms ir pasikartojantiems uždarnosios ir kontroliuojamos grandinės gaminiams, taip pat pakuotės rūšis, kurioms taikomos 1 dalies trečioje įtraukoje nurodytų reikalavimų išimtys.“;

6) 12 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) Antraštė pakeičiama žodžių junginiu „Informacinės sistemos ir ataskaitų teikimas“;

b) 3 dalis išbraukiama;

c) įterpiamos šios 3a–3d dalys:

„3a. Valstybės narės kasmet iki metų, einančių po tų metų, kurių duomenys surinkti, gruodžio 31 d. Komisijai elektroniniu būdu perduoda su 6 straipsnio 1 dalies a–k punktų įgyvendinimu susijusius duomenis. Pirmoji ataskaita apima laikotarpį nuo [įrašykite šio iš dalies keičiančio akto įsigaliojimo metus + 1 metus] sausio 1 d. iki [įrašykite šio iš dalies keičiančio akto įsigaliojimo metus + 1 metus] gruodžio 31 d.

3b. Tais atvejais, kai atliekos siunčiamos į kitą valstybę narę parengti pakartotiniam naudojimui, perdirbti arba naudoti kitoms medžiagoms gauti, jas 1 dalyje nurodytų ataskaitų tikslais galima įskaičiuoti tik į tos valstybės narės, kurioje jos buvo surinktos, tikslus.

3c. Vertinant 6 straipsnio 1 dalies a–k punktuose nustatytų tikslų įgyvendinimą, iš Sąjungos parengti pakartotiniam naudojimui arba perdirbti eksportuotos pakuočių atliekos įskaičiuojamos tik jei, užtikrindamas atitiktį Reglamentui (EB) Nr. 1013/2006 eksportuotojas gali įrodyti, kad apdorojimas už Sąjungos ribų

vykdytas sąlygomis, lygiavertėmis atitinkamų Sąjungos aplinkos teisės aktų reikalavimams.

3d. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos vienodos sąlygos, kuriomis tikrinama atitiktis 6 straipsnio 1 dalies a–k punktuose išdėstytiems tikslams, su tais tikslais susijusi duomenų pranešimo forma ir vienodos trečiosios šalies patikros sąlygos. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 21 straipsnio 2 dalyje nurodytos procedūros.“;

d) 5 dalis išbraukiama;

7) 17 straipsnis išbraukiamas;

8) 19 straipsnis pakeičiamas taip:

„1. Komisija priima įgyvendinimo aktus, būtinus 8 straipsnio 2 dalyje ir 10 straipsnio antros pastraipos šešto įtraukoje nurodytai identifikavimo sistemai su mokslo ir technikos pažanga suderinti. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 21 straipsnio 2 dalyje nurodytos procedūros.

2. Komisija priima įgyvendinimo aktus, būtinus 12 straipsnio 3d dalyje nurodytoms ataskaitų teikimo formoms nustatyti. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 21 straipsnio 2 dalyje nurodytos procedūros.“;

9) 20 straipsnis pakeičiamas taip:

„20 straipsnis

Konkrečios priemonės

Komisijai pagal 21a straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, būtinus bet kokiems sunkumams, išskylantiems taikant šios direktyvos nuostatas, taikomas inertinėms pakuočių medžiagoms, pateiktoms Sąjungoje į rinką labai mažais kiekiais (t. y. apie 0,1 proc. svorio), medicinos prietaisų ir farmacijos preparatų pirminėms pakuotėms, mažoms pakuotėms ir prabangioms pakuotėms, įveikti.“;

10) 21 straipsnis pakeičiamas taip:

„21 straipsnis

Komiteto procedūra

1. 12 straipsnio 3b dalies ir 19 straipsnio 1 dalies tikslais Komisijai padeda Direktyvos 2008/98/EB dėl atliekų derinimo su mokslo ir technikos pažanga ir įgyvendinimo komitetas, įsteigtas pagal Direktyvos 2008/98/EB 39 straipsnį. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 182/2011**.

2. Darant nuorodą į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

** 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).“;

11) pridedamas naujas 21a straipsnis:

„21a straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.
2. 1 straipsnio 1 dalyje, 11 straipsnio 3 dalyje, 19 straipsnio 2 dalyje ir 20 straipsnio 1 dalyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami neribotam laikotarpiui nuo [įrašykite šio persvarstymo įsigaliojimo datą].
3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kuriuo metu atšaukti 1 straipsnio 1 dalyje, 11 straipsnio 3 dalyje, 19 straipsnio 2 dalyje ir 20 straipsnio 1 dalyje nurodytus suteiktus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.
4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.
5. Pagal 1 straipsnio 1 dalį, 11 straipsnio 3 dalį, 19 straipsnio 2 dalį ir 20 straipsnio 1 dalį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.“.

3 straipsnis

Direktyvos 1999/31/EB dalinis keitimas

Direktyva 1999/31/EB iš dalies keičiama taip:

1) 2 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) a punktas pakeičiamas taip:

„a) vartojami Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/98/EB* 3 straipsnyje nustatyti terminų „atliekos“, „komunalinės atliekos“, „pavojingos atliekos“, „naudojimas“, „perdirbimas“, „šalinimas“, „atliekų gamintojas“ ir „atliekų turėtojas“ apibrėžimai;

* 2008 m. lapkričio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/98/EB dėl atliekų ir panaikinanti kai kurias direktyvas (OL L 312, 2008 11 22, p. 3).“;

b) įterpiamas šis aa punktas:

„aa) likutinės atliekos – atliekos, susidariusios naudojimo, įskaitant perdirbimą, operacijos metu, kurių negalima toliau naudoti ir kurios todėl turi būti pašalintos;“;

c) b, c ir n punktai išbraukiami;

d) d punktas pakeičiamas taip:

„d) nepavojingos atliekos – bet kokios atliekos, kurioms netaikomas Direktyvoje 2008/98/EB pateiktas pavojingų atliekų apibrėžimas;“;

e) m punktas pakeičiamas taip:

„m) biologiškai skaidomos atliekos – medžio, maisto ir sodo (daržo) atliekos, popierius ir kartonas, taip pat bet kokios kitos atliekos, kurios gali būti suskaidytos anaerobiniu ir aerobiniu būdu;“;

2) 5 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) įterpiamos šios 2a, 2b ir 2c dalys:

„2a. Valstybės narės iki 2025 m. sausio 1 d. į nepavojingų atliekų sąvartynus nepriima perdirbimui tinkamų atliekų, įskaitant plastikus, metalus, stiklą, popierių, kartoną ir kitas biologiškai skaidomas atliekas.

2b. Valstybės narės nuo 2025 m. sausio 1 d. konkrečiais metais nepriima į nepavojingų atliekų sąvartynus atliekų, kurių kiekis viršija 25 proc. bendrojo per praėjusius metus susidariusių komunalinių atliekų kiekio.

2c. Valstybės narės siekia iki 2030 m. sausio 1 d. į nepavojingų atliekų sąvartynus priimti tik likutines atliekas taip, kad bendras į tokius sąvartynus patenkančių atliekų kiekis neviršija 5 proc. bendrojo per praėjusius metus susidariusių komunalinių atliekų kiekio. Komisija šį tikslą peržiūrės iki 2025 m. ir, prireikus, pateiks teisės akto pasiūlymą dėl teisiškai privalomo 2030 m. sąvartynų mažinimo tikslo.

2d. Valstybės narės neleidžia šalinti komunalinių atliekų inertinių atliekų sąvartynuose.

Komisija įvertina galimybes nustatyti nelikutinių atliekų šalinimo inertinių atliekų sąvartynuose apribojimus ir iki 2018 m. paskelbia ataskaitą, kurioje pristatomos jos išvados, ir prireikus pateikia pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.“;

3) įterpiamas šis 5a straipsnis:

„5a straipsnis

Ankstyvojo perspėjimo sistema

1. Komisija Europos aplinkos agentūros pagalba skelbia tokias ataskaitas:

- a) 2022 m. 5 straipsnio 2a dalies a punkte ir 2b dalies a punkte nustatytų tikslų pasiekimo ataskaitą;
- b) 2027 m. 5 straipsnio 2a dalies b punkte ir 2b dalies b punkte nustatytų tikslų pasiekimo ataskaitą.

2. 1 dalyje nurodytose ataskaitose pateikiama ši informacija:

- a) įvertintas kiekvienos valstybės narės tikslų pasiekimas;
- b) tikėtino kiekvienos valstybės narės tikslų pasiekimo laiko vertinimas;
- c) valstybių narių, kurioms kyla pavojus nepasiekti šių tikslų iki atitinkamų terminų sąrašas, kartu su atitinkamomis rekomendacijomis.

Prireikus ataskaitose gali būti aptariamasi ne tik 1 dalyje nustatytų, bet ir papildomų reikalavimų įgyvendinimas.

3. Per šešis mėnesius nuo Komisijos ataskaitos paskelbimo datos valstybė narė, kuriai kyla pavojus neįvykdyti tikslų, pateikia Komisijai atitikties planą, kuriame nurodomos priemonės, kurių ji ketina imtis siekdama įvykdyti tikslus. Atitikties plane atsižvelgiama į 2 dalies c punkte nurodytas Komisijos rekomendacijas, Direktyvos 2008/98/EB VIII priede nurodytas priemones arba kitas tinkamas priemones. Jame nurodomas tikėtinas atitikties laikas.“;

4) 11 straipsnio 2 dalies antra pastraipa išbraukiama.

5) 12 straipsnio c punktas iš dalies keičiamas taip:

„c) kontrolės ir stebėjimo tvarkos bei (arba) 11 straipsnio 1 dalies b punkte minėtų tyrimų analizinių procesų kokybės kontrolę vykdo pagal Reglamentą (EB) Nr. 765/2008²⁶ akredituotos kompetentingos laboratorijos.“;

6) 15 straipsnis pakeičiamas taip:

„15 straipsnis

Ataskaitų teikimas

1. Valstybės narės kasmet iki metų, einančių po tų metų, kurių duomenys surinkti, gruodžio 31 d. Komisijai elektroniniu būdu perduoda su 5 straipsnio 2, 2a ir 2b dalyse nustatytų tikslų ir įpareigojimų įgyvendinimu susijusius duomenis. Duomenys perduodami Komisijos pagal 3 dalį nustatyta forma. Pirmoji ataskaita apima laikotarpį nuo [įrašykite šio iš dalies keičiančio akto įsigaliojimo metus + 1 metus] sausio 1 d. iki [įrašykite šio iš dalies keičiančio akto įsigaliojimo metus + 1 metus] gruodžio 31 d.

2. Valstybės narės iki 2025 m. sausio 1 d. praneša su 5 straipsnio 2 dalyje nustatytų tikslų įgyvendinimu susijusius duomenis.

3. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos vienodos sąlygos, kuriomis tikrinama atitiktis 5 straipsnio 2, 2a ir 2b dalyse išdėstytiems tikslams, su tais tikslais susijusi duomenų pranešimo forma ir būtiniausios trečiosios šalies patikros sąlygos. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis šios direktyvos 17 straipsnio 2 dalyje nurodytos procedūros.

4. Prie duomenų, apie kuriuos valstybė narė praneša pagal 1 ir 2 dalis, pridedama kokybės patikros ataskaita ir šiuos duomenis patikrina nepriklausoma trečioji šalis.“

7) 16 straipsnis pakeičiamas taip:

„16 straipsnis

Priedų dalinis keitimas

Komisijai pagal 17a straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl pakeitimų, būtinų priedams su mokslo ir technikos pažanga suderinti.“;

8) 17 straipsnis pakeičiamas taip:

„17 straipsnis

Komiteto procedūra

1. 3 straipsnio 3 dalies, 5 straipsnio 2, 2a ir 2b dalių, I priedo 3.5 punkto ir II priedo 5 punkto tikslais Komisijai padeda Direktyvos 2008/98/EB dėl atliekų derinimo su mokslo ir technikos pažanga ir įgyvendinimo komitetas, įsteigtas pagal Direktyvos 2008/98/EB 39 straipsnį. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 182/2011**. Darant nuorodą į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

2. Darant nuorodą į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.“;

** 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi

²⁶ 2008 m. liepos 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 765/2008, nustatantis su gaminių prekyba susijusius akreditavimo ir rinkos priežiūros reikalavimus (OL L 218, 2008 8 13, p. 30).

įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

9) pridedamas 17a straipsnis:

„17a straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.
2. 16 straipsnyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami neribotam laikotarpiui nuo [įrašykite šio iš dalies keičiančio akto įsigaliojimo datą].
3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 16 straipsnyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.
4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.
5. Pagal 16 straipsnį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.“

4 straipsnis

Direktyvos 2000/53/EB dalinis keitimas

Į Direktyvos 2000/53/EB 9 straipsnį įterpiamos šios 1a–1c dalys:

„1a. Teikdamos 7 straipsnio 2 dalyje nustatytų tikslų vykdymo patikros ataskaitas valstybės narės naudoja išsamias taisykles, kurios *inter alia* gali būti susijusios su Komisijos pagal 7 straipsnio 2 dalies trečią – paskutinę – pastraipą priimtų formų nustatymu. Duomenys Komisijai perduodami iki metų, einančių po tų metų, kurių duomenys surinkti, gruodžio 31 d.

1b. Prie duomenų, apie kuriuos valstybės narės praneša pagal šį straipsnį, pridedama kokybės patikros ataskaita ir šiuos duomenis patikrina nepriklausoma trečioji šalis.

1c. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos būtinosios sąlygos, taikomos trečiosios šalies patikrai. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 11 straipsnyje nurodytos procedūros.“;

5 straipsnis

Direktyvos 2006/66/EB dalinis keitimas

Direktyva 2006/66/EB iš dalies keičiama taip:

- 1) 22 straipsnis išbraukiamas;
- 2) 23 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„Komisija vėliausiai iki 2016 m. pabaigos parengia ataskaitą apie šios direktyvos įgyvendinimą, taip pat apie jos poveikį aplinkai vidaus rinkos veikimui.“;

b) 2 dalies įvadinis sakinyss pakeičiamas taip:

„Ataskaitoje Komisija įvertina šiuos direktyvos aspektus:“;

6 straipsnis

Direktyvos 2012/19/ES dalinis keitimas

Direktyva 2012/19/ES iš dalies keičiama taip:

1) 16 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 5 dalis pakeičiama taip:

„5a. Valstybės narės kasmet iki metų, einančių po tų metų, kurių duomenys surinkti, gruodžio 31 d. Komisijai elektroniniu būdu perduoda su 16 straipsnio 4 dalies įgyvendinimu susijusius duomenis. Duomenys perduodami Komisijos pagal 5d dalį nustatyta forma. Pirmoji ataskaita apima laikotarpį nuo [įrašykite metus, einančius po šio iš dalies keičiančio akto įsigaliojimo metų] sausio 1 d. iki [įrašykite metus, einančius po šio iš dalies keičiančio akto įsigaliojimo metų] gruodžio 31 d.

5c. Prie duomenų, apie kuriuos valstybė narė praneša pagal 5a dalį, pridedama kokybės patikros ataskaita ir šiuos duomenis patikrina nepriklausoma trečioji šalis.

5d. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos būtinosios sąlygos, taikomos trečiosios šalies patikrai. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 21 straipsnio 2 dalyje nurodytos procedūros.“;

2) 21 straipsnis pakeičiamas taip:

„21 straipsnis

Komiteto procedūra

1. 7 straipsnio 5 dalies, 8 straipsnio 5 dalies, 11 straipsnio 3 dalies, 16 straipsnio 3 ir 6 dalių, taip pat 23 straipsnio 4 dalies tikslais Komisijai padeda Direktyvos 2008/98/EB dėl atliekų derinimo su mokslo ir technikos pažanga ir įgyvendinimo komitetas, įsteigtas pagal Direktyvos 2008/98/EB 39 straipsnį. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

3. Jei komitetas nuomonės nepateikia, Komisija įgyvendinimo akto projekto nepriima ir taikoma Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnio 4 dalies trečia pastraipa.“.

7 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės užtikrina, kad įsigaliojusių įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad šios direktyvos būtų laikomasi vėliausiai iki [įrašykite datą, kuris bus praėjus dvylikai mėnesių nuo šios direktyvos įsigaliojimo]. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

8 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

9 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

Tarybos vardu

Pirmininkas